І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
(201) 434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
(212) BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 225. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 7-го ГРУДНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 7, 1972 No. 225. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 6 грудня 1972

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ ТОРГІВЛІ Пітерсон повідомив, що коли б договір між ЗСА і СССР про експлуатацію й перевезення природного газу із Сибіру до ЗСА був підписаний незабаром, все таки довіз газу розпочнеться не раніше, як у 1977-78 роках. Між обома країнами у цій справі тривають переговори. Коли б усе відбулося, як задумано, то ЗСА все таки мали б вкласти кілька мільйонів долярів у те підприємство, для наладнання транспортації совєтського газу.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ ДЖОН ЛІНДЗІ був на нараді посадників чи „мерів" великих міст світу, що відбувалася в Японії, і в якій брав також участь представник Москви. Тепер Д. Ліндзі перебуває в Ізраїлі, де має намір зустрітися з прем'єр - міністром Ґолдою Меїр. Ліндзі повідомив у Тель-Авіві, що нюйоркська жидівська громада зібрала й передала на потребу Ню Йорку 700 мільйонів долярів.

З АРГЕНТИНИ ІНФОРМУЮТЬ про дальше збільшення дорожнечі на харчі й товари першої необхідности. За 10 місяців цього року кошти прожитку зросли там на 61 відсоток, тільки за один минулий місяць — на майже 4 відсотки.

ЛЕҐІСЛЯТУРА СТЕЙТУ ФЛОРИДА схвалила відновлення кари смерти у тому стейті. Смертну кару будуть виносити злочинцям, винним у наперед заплянованому вбивстві людини та у знасилуванні дитини. Леґіслятура звернулася з проханням до інших стейтів країни, щоб вони переглянули своє законодавство й прохали Найвищий Суд відновити смертну кару для особливо небезпечних для суспільства злочинців.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВІЙСЬКО У В'ЄТНАМІ ЗМЕНШИЛОСЬ до числа 25.500. Це на півтори тисячі менше, аніж було визначено на день 1 грудня ц. р. Найвище число американських військ у В'єтнамі було 549.000 з початком 1968 року.

БРИТІЙСЬКИЙ І ІРЛЯНДСЬКИЙ УРЯДИ ОБМІНЮЮТЬСЯ інформаціями про видатних членів підпільно-революційної Ірляндської Республіканської Армії, у спільних зусиллях приборкати терроризм, ширений тією організацією. Після того, як у Південній Ірляндії (Ірляндській Республіці) парлямент уділив надзвичайні уповноваження урядові для боротьби проти того революційного підпілля, багато членів підпілля втікає до Північної Ірляндії, яка стоїть під зверхністю Британії, або до Британії, боячись арештування.

ПРЕСОВИМ РЕЧНИКОМ УРЯДУ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ПЕРЕСТАВ бути Конрад Алерс, що його обрали у парляментарних виборах 19 листопада ц. р. до нижчої палати парляменту з соціял - демократичної листи. Конрад Алерс був надзвичайно популярний серед німецьких і закордонних кореспондентів в Німеччині, і у своєму прощальному слові заявив жартівливо, що йому закидали, що він не є представником уряду супроти преси, а преси супроти уряду.

НА ФІЛІППІНАХ ЗВІЛЬНЕНО дальших 15 осіб, що їх арештували на основі закону про виїмковий стан. Між звільненими, що їх разом є вже 30 осіб, є колишні парляментаристи, журналісти, посадники міст і інші видатні діячі.

У ЛОНДОНІ ВІДБУВАЄТЬСЯ велика міжнародна конференція у справах — кави. Представники 62-ох держав стараються перевірити й виготовити новий договір про ціни на каву та квоти її купна-продажу імпортуючими й експортуючими державами.

НАЦІОНАЛІСТИЧНІ СТУДЕНТИ У ПАКІСТАНІ УЛАДИЛИ в столиці Пакістану Равальпінді велику демонстрацію проти плянів уряду визнати державність Банґладешу, який постав на території колишнього Східнього Пакістану. Пакістанський президент Зульфікар Алі Бутто намагається осягнути поворот з Індії 87.000 пакістанських воєнних полонених, але Індія звільнення тих полонених узалежнює від згоди Банґладешу, на території якого ті пакістанські вояки піддалися індійцям, — знову ж Банґладеш узалежнює свою згоду від попереднього визнання його Пакістаном.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА БУДЕ формально старатися в південно - американських державах, щоби арештувати й видати їй колишнього заступника Адольфа Гітлера, Мартіна Бормана. Письменник - журналіст Лядіслас Фараґо передав німецькій прокуратурі зібраний ним великий матеріял, який доказує, що тепер 72-літній Мартін Борман — живий і знаходиться в одній із країн Південної Америки. Американські керівні кола також зацікавлені тією справою, бо Бормана заочно судили і засудили на смерть на нюрнберзькому процесі, як воєнного злочинця.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно **$1,800,000.00**
Останньо вплинуло .... **$ 8,738.00**
Досі зібрано разом **$1,476,430.00**
ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ .... **$ 323,570.00**

Більші пожертви надіслали: проф. Віра й інж. Богдан Боднаруки, Чикаґо — $1,100.00, д-р Ірена й інж. Анатоль Васинчуки, Чикаґо — 1,000.00, д-р Дмитро Кострубяк, Балтімор, Мериленд — 1,000.00, д-р Юрій Кушнір, Йонкерс, Н. Й. — 1,000.00, Емілія і д-р Василь Стефураки, Чикаґо — 1,000.00, д-р Василь Федорців, Форест Гілс, Н. Й. — 1,000.00, Степан Рапавий, Вашинґтон, Д. К. — 300.00, Евстахій Василишин, Монтреаль, Квебек, Канада — 225.00, Теодор Кульчицький, Денвер, Колорадо — 200.00, д-р Яків Писарів, Вікфорд, Ровд Айленд — 200.00 дол.

По сто долярів зложили: Микола Барицький, Петро Бучинський, Іван Вітюк, д-р Іван Гищак, Петро Грант, д-р Роман Дзюбик, Симеон Костів, Ярослав Марусин, Ангелина й Юрій Матушевські, Вільям Осадчук, Осип Сарахман, Данило Стахів, Антон Тарадайка, Стефанія і Осип Федорика, Дмитро Ходонович, Надія і Мирослав Шміґель, та Андрій і Стенлі Ярош.

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

Запуск „Аполло-17" притягнув на Флориду сотки тисяч глядачів

Кейп Кеннеді. — У зв'язку із заплянованим на середу 6 грудня, год. 9:53 вечора, випуском в лет до Місяця космічного корабля „Аполло-17", що має бути останнім в усій дотеперішній програмі здобуття Місяця, в околицях Кейп Кеннеді почали вже з понеділка збиратися сотки тисяч глядачів із усіх стейтів ЗСА. Місцева поліція очікувала прибуття яких мільйона осіб. До вівтірка зареєструвалося понад 1 200 пресових кореспондентів, найбільше за ввесь час здійснювання програми „Аполло". Для участи в цій події Білий Дім і державний департамент запросили вісімдесят й одного чужоземного амбасадора до ЗСА, як також 59 видатних представників чужих держав. Мало прибути до Кейп Кеннеді яких двісті членів Конґресу ЗСА. Прибув до Кейп Кеннеді також Ніл А. Армстронґ, перший із американських астронавтів, що причалили були на Місяць, тепер професор інженерії в Синсинатському Університеті. Астронавти із залоги „Аполло-17" капітан Юджин А. Сернан, комодор Роналд І. Івенс та вчений геолог д-р Гаррисон Шмітт відбували до останньої хвилини передбачені для них вправи та перевіряли приготоване для їхньої експедиції влаштування і знаряддя.

ЗСА та Куба напередодні підписання договору про поборювання піратства

Вашингтон. — З кіл Державного секретаріяту інформують, що переговори між ЗСА та Кубою в справі проти повітряного піратства розвиваються позитивно і що самого підписання договору треба чекати під кінець грудня. Переговори приспішив той факт, що уряд ЗСА погодився включити до тексту договору також питання морського піратства, на чому зокрема залежало Кубі у зв'язку з нападами на її кораблі, організованими кубинськими противниками режиму Кастра. Як відомо, в попередніх переговорах на тему такого договору, ЗСА не годилися на включення питання охорони кораблів у такий договір. У найновіших переговорах американці пішли на поступки доманганням режиму Кастра. Не вирішено ще питання про те, чи повітряних і морських піратів має судити країна, яка таких піратів захопить, чи їх мають повернути до країни походження. Кубинський уряд обстоює першу розв'язку, американський — другу, але, як інформують, ця проблема не є настільки важливою, щоб через неї зірвати переговори. Засадничо, режим Кастра, користаючи з догідної ситуації, намагається дістати від ЗСА якнайбільше концесій, щоб в той спосіб внеможливити противникам Кастра влаштовувати рейди на територію Куби. Підписуючи договір, який покриватиме повітряне і морське піратство, уряд ЗСА у якійсь мірі буде зобов'язаний протидіяти кубинським противникам Кастра, які проживають на терені ЗСА і мають тут змогу розвивати діяльність та організувати боротьбу з режимом Кастра.

У ЗСА позначився загрозливий спадок народжень

Вашингтон. — За даними федерального статистичного обліку, число народин в ЗСА в останніх дев'яти місяцях було нижче позему смертности. У висліді такого стану вперше в історії ЗСА зупинився природний приріст населення країни, переступивши граничну межу 2.1 дітей на родину. Ще упродовж 1971 року пересічне число дітей в американській родині було 2.39, а в перших дев'яти місяцях 1972 року це пересічне число обнизилося до 2.08. Граничну межу, тобто коли є повне вирівнання між приростом і смертністю, становить число 2.1 дітей в родині. Все це сталося не зважаючи на збільшену кількість жінок, здібних до родження дітей. Якщо не наступлять в ближчому часі ніякі зміни в цій ситуації, то, приймаючи тільки різницю між поземами 2.39 і 2,08, число американців в 2000 році буде менше на 17 міл. чоловіків. Такого обниження в прирості не було навіть в роки депресії. Причин такого стану експерти дошукуються в тому, що значна кількість молодих жінок не виходять заміж, а заміжні не бажають мати дітей, зглядно число дітей максимально обмежують. Очевидно, що вплив на такий стан має той факт, що велике число жінок працює і що введено ліберальне законодавство про аборти. Коли б в ЗСА пощастило вдержати позем 2.1, то упродовж наступних 70 років число населення в Америці, не враховуючи іміґрації, збільшилося б до 320 міль. чоловік. Під теперішню пору населення ЗСА нараховує 209,3 міл. чоловік.

Управа НТШA відбула чергове Пленарне засідання в Ню Йорку

Ню Йорк. — 3 грудня 1972 р. відбулося тут під головуванням проф. д-ра М. Стахова пленарне засідання Управи Американського НТШ. На початку засідання вшановано встанням з місць померлих членів НТШ, а саме К. А. Меннінґа, П. Курінного, І. Розгона і о. М. Кравчука. Широко обмірковувано справи підготови ювілею сторіччя НТШ, а саме праці Ювілейних Комітетів в терені та відзначення ними льокальних святкувань, пожвавлення збірки фондів на ювілейні видання та проєкт Ювілейного Наукового Конґресу, що відбудеться в днях 23-25 листопада 1973 р. в Ню Йорку. Цей Конґрес влаштовує Головна Рада НТШ під головуванням свого президента проф. д-ра Є. Вертипороха. В ньому беруть участь поодинокі НТШ у цілому світі. В програму входять два Пленуми та Секційні Наукові Конференції з науковими доповідями членів та запрошених гостей. На Пленумах будуть виголошені доповіді, які схарактеризують працю та заслуги НТШ для науки і нації та стан української науки на Рідних Землях. Для складення резолюцій є покликана тричленна Комісія. Проєкт Наукового Конґресу піде на розгляд територіяльних НТШ.

З черги обговорено і схвалено англомовне видання праці проф. д-ра В. Лева п. н. „Сто років праці для науки і нації", видання вибраних творів Івана Франка разом з його „Мойсеєм" англійською мовою у люксусовому оформленні та публікації наукових Збірників і Записок Секцій. Вкінці прийнято двох нових звичайних членів та полагоджено низку адміністраційних справ.

Переговори Кіссінджера з комуністами про В'єтнам перервано на 1 день

Париж. — Відновлені в минулий понеділок переговори асистента президента Ніксона Генрі Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами у Парижі про перемир'я у В'єтнамі, які мали продовжуватися наступного дня, у вівторок, не відбулися того дня, бо несподівано перервано їх і заповіджено відсунення їх на середу 6 грудня ц. р. Сталося це на вимогу американської сторони з невідомих ближче причин. З Білого Дому повідомлено, що між Кіссінджером та президентом Ніксоном ішов безперервний обмін каблеграмами і що вони розмовляли також телефонічно. Наприкінці тих розмов Президент буцім-то заявив Кіссінджерові, щоб він продовжував переговори. Одною з поважних справ, які внесли загострений елемент до розмов Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами Ле Дуком То і Хуаном Туї стали — за твердженням газет — звідомлення американської розвідки про тайні накази верхівки компартії з Північного В'єтнаму та його військового штабу, як-то обійти постанови перемир'я та підготовити ґрунт під нову агресію проти Південного В'єтнаму. За тими звідомленнями, реґулярну армію Північного В'єтнаму, яка перебуває на території Південного В'єтнаму, мають розподілити на малі з'єднання, що будуть включені до збройних загонів В'єтконґу. Вони мають переводити саботажі й терористичні акти проти службовицького апарату у Південному В'єтнамі і підготовлювати захоплення щораз більшої території під виключний вплив тих комуністичних з'єднань. Кіссінджер буцімто поставив ясно запит до своїх комуністичних контрпартнерів, чи вони думають зберегти чи заздалегідь плянують зламати постанови плянованого перемир'я. До Парижу прибули амбасадори Південного В'єтнаму з Вашингтону й Лондону, які разом із амбасадором у Парижі, Фамом Данґ Лямом, стежать за переговорами Г. Кіссінджера з комуністами. Водночас ідуть переговори з Канадою і Індонезією, як тими вільними країнами, які поруч із комуністичними Польщею і Мадярщиною мають становити міжнародну Контрольну Комісію.

ЗСА вимагають відхилення залізної завіси, як передумови конференції безпеки

Гельсинки. — Американський амбасадор у Фінляндії, Вал Пітерсон, який репрезентує Америку на Підготовній конференції 34-ох держав про паневропейську конференцію з участю також ЗСА і Канади, висловився проти надто поквапної і недостатньої підготови тієї конференції та проти того, щоб та конференція обмежилася до гарних миролюбних фраз без практичного змісту. Конкретно, Америка — за твердженням західніх журналістів — домагається, щоб Совєти зобов'язалися не заглушувати радіопередач „Голосу Америки" чи будь-яких інших західніх радіостацій, — дати більшу свободу рухів західнім кореспондентам у Совєтському Союзі, не переслідувати совєтських громадян приходити до західніх амбасад і консулятів в СССР та визнати принцип, що кожний громадянин має право дістати закордонний пашпорт і виїздити за кордон, з правом вертатися без перешкод збоку державних совєтських органів. Таке становище ЗСА покривається із становищем Британії, Франції, Канади і Західньої Німеччини, а також більшости малих держав, які вже заявили на конференції в Гельсинках, що треба ставитися до них нарівні з великими державами. Представник Ірляндії зголосив вимоги тотожні з названими вимогами Америки.

ЗСА заповіли дальше посередництво між Ізраїлем і арабами

Об'єднані Нації. — Американський амбасадор в ОН Джордж Буш заявив у своїй промові на пленумі Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй у вівторок 5 грудня ц. р., що ЗСА вважають надалі, що найкращий шлях до замирення на Близькому Сході це ступневе порозуміння у причетних до того замирення справах, і що тому ЗСА готові продовжувати свою посередницьку ролю щодо очищення Суецького каналу і відновлення плавби по ньому. Водночас Буш перестеріг, щоб Генеральна Асамблея не приймала ніякої такої резолюції, яка могла б пошкодити, а не помогти переговорам про замирення. Це стосується резолюції, яку 18 „невтральних" азійсько - африканських країн зголосили з вимогою, щоб Ізраїль „негайно і без ніяких застережень" звільнив всі окуповані ним арабські землі. Нате Ізраїль заявив, що коли б Генеральна Асамблея прийняла таку резолюцію, яка не згадує нічого про постанову Ради Безпеки ОН з 22 листопада 1967 року, де говориться про „безпечні й визнані" кордони Ізраїлю, то він, Ізраїль, відкличе свою згоду на ту резолюцію з 1967 року.

В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ ПОСТАВ ПЛАСТОВИЙ ВІДДІЛ УНС

Лос Анджелес, Каліфорнія. — В неділю, 19 листопада, тут постав новий, тринадцятий з черги, Пластовий Відділ Українського Народного Союзу ім. засновника Пласту і його ідеолога, покійного д-ра Олександра Тисовського-Дрота. Відділ, який засновано заходами головного радного УНСоюзу й голови Центральної Округи Відділів УНС Мирослава Кальби та при наполегливій співпраці голови місцевого Відділу УНСоюзу інж. Августина Рудника і голови місцевої Пластової Станиці інж. Євгена Людкевича, відбув свої перші, засновні збори в приявності представників Станиці та шістнадцяти щойно зорганізованих членів Пласту та Пласт-Прияту й обрав свою першу управу в особах: Наталки Будило — предсідник, інж. Євген Людкевич — секретар і член Пласт-Прияту, Петро Марцінів — касир. До Контрольної Комісії та на дорадників управи обрано Зенона Захарієсевича, кошового, Лесю Полотнянку і інж. Августина Рудника. Управа намітила працю, першенство серед якої має швидке побільшення числа членів Відділу. Відділ одержав порядкове число 79. Вже в перших днях грудня цей Відділ придбав дальших двох членів.

Заснування Пластового Відділу було висл ідом двотижневої поїздки гол. радного Мирослава Кальби на Західнє побережжя ЗСА, в часі якої він, при співпраці з місцевими союзовими й пластовими діячами, забезпечив 25 нових членів в Лос Анджелесі та в Сан Франсіско, на загальну суму 43.500 дол.

Совєтські дисиденти провели в Москві мовчазну демонстрацію

Москва. — 25-членна група совєтських дисидентів, очолена акад. Андрієм Сахаровим, головою московського Комітету оборони прав людини, провела у вівторок 5 грудня ц.р. увечері мовчазну демонстрацію на площі Пушкіна для заманіфестування їхньої вимоги дотримування режимом загарантованих совєтською конституцією громадянських прав. Група дисидентів зібралася перед пам'ятником російському поетові Олександрові Пушкінові і, поскидавши капелюхи й шапки, стояла одну хвилину мовчки. Їх розігнали негайно загони агентів КҐБ й уніформованої міліції. Совєтські дисиденти проводять таку демонстрацію кожного року і з цієї нагоди збирається на площі більше кагебістів і міліціянтів, як самих дисидентів. Згідно із 125-ою статтею Конституції Совєтського Союзу, „громадянам СССР ґарантуються законом: а) свобода слова; б) свобода друку; в) свобода зборів і мітинґів і г) свобода вуличних походів і демонстрацій". На практиці, усі ці свободи режимом заперечуються. За будь-яку спробу відбуття свобідних зборів чи проведення вуличних походів і демонстрацій, навіть таких мовчазних, як відбута у вівторок демонстрація на площі Пушкіна, організаторів й учасників цих виступів розганяють, або й переслідують.

В Україні відкрили пам'ятник Григорієві Сковороді

Київ. — Ще в 1922 р. український скульптор і кінорежисер Іван Кавалерідзе, грузинського походження, з давніх поселенців, виконав у сірому ґраніті пам'ятник філософові - ідеалістові Григорієві Сковороді, який був встановлений при шляху біля Лохвиці на Полтавщині. Тепер цей же пам'ятник відкрили вдруге, вже перелитий у бронзу: замислений філософ і поет стоїть з книжками за плечима і з сопілкою в руці, як невтомний мандрівник, відкривач людського світу й людини. У м. Охтирці Сумської области, де часто у своїх друзів спинявся Г. Сковорода, відкрили меморіяльну дошку, з нагоди 250-річчя його народження. „Радянська Україна" з 30 листопада пише: „Потім гості з Москви, Києва та братніх республік попрямували на Харківщину, де Г. Сковорода провів значну частину свого життя. У Харкові на будинку державного історичного музею було відкрито меморіяльну дошку, на якій написано: „Г. Сковорода, видатний український просвітитель, філософ і поет, у 1759 - 1769 роках працював викладачем Харківського колеґіуму, який знаходився на території історичного музею" У Харківському університеті ім. Максіма Горького відбувся ювілейний вечір, з участю партійних представників, літераторів, артистів, представників педагогічного інституту ім. Г. Сковороди, студентів. Міністерство зв'язку СССР у Москві випустило до ювілею Г. Сковороди пам'яткову коверту, із зображенням обличчя філософа і поета.

Орест Р. Ґоґоша відзначений за вдосконалення ракет

Вашингтон. — (Н. Н.) Інженер електронічних наук, 28-літній капітан Повітряних Збройних Сил ЗСА Орест Р. Ґоґоша, нагороджений Президентом ЗСА спеціяльною медалею за вдосконалення керувально-контрольної системи і справности дії міжконтинентальних балістичних ракет з многократними бомбовими головками — „Мінітмен III".

Останніх десять літ позначилися колосальним розвитком в ракетній ділянці, а зокрема розвитком ракетної зброї. Великий змаг за розвиток, удосконалення й нагромадження ракетної зброї довів вкінці до деякої передишки, американсько-совєтського договору про тимчасове обмеження продукції міжконтинентальних балістичних ракет. Цей договір широко коментувала світова преса, звертаючи між іншим увагу на це, що ЗСА погодилися на меншу кількість ракет.

Для української спільноти буде цікаво довідатися, що саме творчі зусилля й блискучі досягнення молодого інженера-українця, капітана Повітряних Збройних Сил ЗСА Ореста Р. Ґоґоші у великій мірі причинилися до розвитку ракет з многократними бомбовими головками, до їхньої прецизности поці-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СТУДЕНТСЬКА РАДІОГОДИНА В СІТОН ГОЛ

Савт Орендж, Н.Дж. — У четвер, 7-го грудня ц.р., о год. 9-ій вечора передаватимуть студентську щомісячну радіогодину з висильні університету Сітон Гол, станція WSOU, на хвилях 89.5 FM. Радіогодина, яку можна слухати в околицях метропольного Ню Йорку, присвячена святкуванням українського Різдва. У цій програмі, між іншим, виступить о. Богдан Лукій з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

ЗМАГАННЯ ЗА 700 НОВИХ ЧЛЕНІВ В ГРУДНІ

Згідно з раніше встановленими плянами членської кампанії Українського Народного Союзу в 1972 році, призначено на грудень ц. р. квоту 700 нових членів. Вже в перших днях цього місяця вплинули посилки подань нових членів, які є передвісниками посиленої членської кампанії перед закінченням року. Починаючи з сьогоднішнім днем, на цьому місці будемо постійно інформувати про одержані в Головній Канцелярії посилки аплікацій-подання нових членів із підсумками за цей місяць та рахунком, скільки залишатиметься ще до виконання із встановленої на грудень квоти нових членів. Одержані досі 26 аплікацій надіслали: д-р Роман Голіят (В. 19) — 2, Петро Головачук (В. 42) — 2, Михайло Ольшанський (В. 51) — 2, Андрій Смит (В. 65) — 1, Тома Панько (В. 85) — 1, Карло Кобіто (В. 121) — 2, Петро Дутка (В. 277) — 1, Йосип Чабан (В. 242) — 1, Петро Федик (В. 292) — 1, Йосиф Ярема (В. 372) — 1, Василь Шаран (В. 407) — 1, Ілля Курман (В. 408) — 2, д-р Роман Смук (В. 425) — 1, Іван Кнігиницький (В. 430) — 3 і Дан Пищ (В. 458) — 5. Отже, до кінця грудня і року треба ще зорганізувати щонайменше 674 нові члени.

ЄВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ризиковне замирення

Таку оцінку дав проф. Франціс Л. Левенгейм з Райс університету оригінальному проєктові договору про перемир'я між ЗСА і Північним В'єтнамом, авторами якого є Генрі Кіссінджер та Ля Дук То. За словами Левенгейма, цей проєкт, коли аналізувати його зміст, нічим не різниться від всяких попередніх договорів з СССР, якими перерішено долю народів Східньої Европи, чи договорів, які укладено в справі Чехо - Словаччини і Австрії між Британією та Францією з одного боку, а гітлерівською Німеччиною — з другого. Идеться про те, що цей проєкт договору забезпечує за комуністами догідні передумови для осягнення мирним шляхом тих цілей, що їх вони не могли осягнути у довголітній війні. Всякі розмови про „вільні і демократичні вибори" не мають ніякої вартости, бо на переведення таких виборів комуністи ніколи не погодяться, а т. зв. міжнародна контроля нічого реального не дасть. У випадку Південного В'єтнаму це тим певніше, що військові частини Північного В'єтнаму матимуть право залишитися на півдні на захоплених ними теренах. Якщо ця передумова не буде змінена, то майбутнє Південного В'єтнаму буде пересуджене.

Ф. Л. Левенгейм гостро критикує президента Ніксона за його намагання переконати американців, що, мовляв, цілі комунізму змінилися і що тепер існують реальні передумови для тривалого миру, яких, нібито, не було попередньо. На думку проф. Левенгейма, як у 1917, 1945, 1956 чи в 1968 роках, так і тепер цілі російських комуністів залишаються незмінні, і немає ніяких підстав розчисляти на їхню добру волю чи бажання миру, як це дехто в Америці уявляє, плянуючи і надіючися на зисковні торговельні взаємини з СССР і комуністичним Китаєм.

Замирення у В'єтнамі, якого загально домагаються в ЗСА, приховує небезпеки, на які вказує проф. Левенгейм. Покищо невідомо, як буде оформлений договір про перемир'я, але небхідним є, щоб уряд ЗСА подбав про можливо якнайкращі охоронні заходи, щоб незалежність Південного В'єтнаму не була загрожена.

Паперова конституція

Хоча совєтська конституція формально є „основним законом СССР", як про це пишуть пропагандисти, навіть так званого свята Дня Конституції, що припадає на 5-те грудня, ніхто насправді не відзначає. Цей день використовують в Совєтському Союзі для чергових пропагандивних закликів, для зголошувань в „ударники", інколи влаштовують навіть масові мітинги, а потім народні гуляння з „гармошкою" в центрі уваги.

Коли б конституцію СССР дійсно виконували й притримувалися її пунктів, як букви закону, то перш за все кожна „республіка" має за тим паперовим документом право бути в складі СССР або ж вийти геть. КҐБ вже забирало й засилало людей, які наважувалися вголос згадати про це право України й інших складових країн новочасної московської імперії. У конституції сказано, що все в СССР належить народові, але на практиці все належить ЦК КПСС і партійній групі, до складу якої входять росіяни та перекинчики з інших народів. Робітники є не директорами підприємств, а наймитами, бо не мають навіть права на страйк. Селяни дістали не землю, а рабську працю без обмеження робітного дня на колгоспній, себто державній землі. Інтеліґенція мусить іти „в ногу з комуністичною партією", бо інакше на неї чекають тюрми та мордовські концтабори. За совєтською конституцією громадянам ґарантовано права на свободу слова, віровизнання, вільного руху в країні й за кордон, але насправді в СССР судять за слово, переслідують за віру в Бога, відбирають дітей від віруючих батьків, забороняють навіть переїзди з міста до міста, бо вимагають від колгоспників пашпортів, яких їм не видають, вимагають поліційних „приписок" тощо. Також виїзд за кордон режим трактує як малощо не зраду „країни соціялізму", вимагає великого викупу, немов за часів татарських ханів.

Такі й багато інших потоптань формально ґарантованих совєтською конституцією прав спричинили появу багатьох груп дисидентів. Вони й домагаються нічого більше, як виконання того, що є нібито ґарантоване.

Іван Кедрин

ЗАВДАННЯ 7-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

(1)

У суботу 16 грудня ц. р. о год. 10 вранці буде відкрита 7-ма сесія Української Національної Ради, після п'яти з половиною років, що ділять її від 6-ої Сесії. Це великий кусень часу і, природно, в міжчасі мусіли виринути різні нові проблеми, нові труднощі. Тому нова Сесія — це не виконування формального обов'язку за Тимчасовим законом про реорганізацію Державного Центру з 20 липня 1948 року, а намагання впорядковано й зорганізовано розв'язати ті труднощі й вирішити наболілі проблеми. А що немає в світі людських проблем, що їх не можна було б розв'язати, не може бути суперечок, що їх при дрібці доброї волі й політичного розсудку не можна було б поладнати, то й до теперішньої, 7-ої Сесії треба підходити під кутом оптимізму, що вона принесе добро тій українській визвольній справі, яка об'єднує ввесь український вільний світ і становить стрижень та підставу існування Державного Центру УНР на чужині. Бо коли б не вірити в її успіх і коли б уважати, що ситуація в Державному Центрі „безнадійна" — то й не було б потреби скликати Сесію...

Добре, що її скликано, і добре, що на місце її нарад обрано Лондон. Недавно президент Ніксон вияснював, що він тому втікає з Білого Дому у Вашинґтоні до лісового закутка Кемпу Дейвіда, щоб мати кращу перспективу і кращу атмосферу праці, яка вимагає спокою і зосередження. Відірвання Сесії від середовища Мюнхену, насиченого партійництвом та його дрібничковими, інколи смішними суперечками, повинно створити добру атмосферу для нарад. Участь у цій, 7-ій Сесії вперше 15-ох нових членів УНРади, обраних до Громадського сектору голосами платників Національного датку, повинна стати новим і конструктивним чинником, позитивним для ходу й висліду нарад. Бо хоча обрані діячі від Громадського сектору є також членами різних партій, які входять у склад УНРади, чи, може, й безпартійні, але визнавці ідеології УНРеспубліки, вони безпосередньо не причетні до дотеперішніх конфліктів в Державному Центрі, мають більше свободи думки, більше наставлені на лікування болячок, а не на їх партійницьке роз'ятрювання.

Добре сталося, що задля підвищення тону Сесії заплановано її урочисте відкриття і, поруч із радше формальними звідомленнями керівних органів, включено до Сесії дві доповіді широкого політичного характеру: „Процеси в Україні й актуальні завдання національно - визвольної боротьби" та „Міжнародна ситуація й перспективи національно - визвольної боротьби поневолених Москвою народів". Українська визвольна справа знаходиться тепер у періоді глибокої деконьюнктури, і цей процес покищо продовжується у нашу некористь: заплянована на наступний рік паневропейська конференція безпеки, що має ґарантувати непорушність совєтського стану посідання не тільки на Сході Европи, але й над Вислою, Дунаєм та Велтавою, має ніби стати цвяхом до домовини уярмлених Москвою народів. Але віра в залізні закони історії про пливкість міжнародних подій і про загин імперій, побудованих на завоюванні чужих територій і поневоленні чужих народів, ця віра наказує не впадати в розпач і не вирікатися місії, притаманної всім політичним еміґраціям в минулому й сучасному. Коли на найпершому місці тієї місії стоїть зберігання, плекання й поглиблювання тієї самостійницької ідеї, про яку голосно не вільно говорити й писати в Україні, пропаґування тієї ідеї у вільному світі і приєднування їй приятелів, то послідовно й логічно мусить бути збережений Державний Центр УНР на чужині, який є символом тієї української державницької ідеї та її духовим і організаційним осередком.

Отож збереження УДЦентбу в його трискладовій формі, як її встановив згаданий угорі Тимчасовий закон: президент (і віце - президент), Українська Національна Рада і її Виконавчий Орган, — збереження УДЦентру мусить стояти на Сесії поза і понад дискусією. Між 22-ма точками денного порядку ділових засідань Сесії 14-та точка говорить про „Можливі зміни Тимчасового закону". Очевидно, всякі зміни допускальні, можливі і потрібні, за вийнятком того принципу, що стосується існування УДЦентру. Власне плян однієї з фракцій УНРади, — ОУНз, чи пак популярно званої „Двійки", перевести таку зміну в Тимчасовому Законі, щоб обмежити УДЦентр до УНРади і її Виконавчого Органу, був інтерпретований як замах на існування УДЦентру, як плян перетворення його у своєрідний ще один Комітет, доданий до безконечного числа існуючих у вільному світі українських Комітетів, власне той плян вніс поважний фермент у ряди УНРади, що довів до припинення у членських правах фракції ОУНз.

Під точкою 4-ою денного порядку Сесії маємо: „Справа організації, позбавленої прав членства в УНРаді". Якщо вихідною точкою дискусії у цій „справі" буде добра воля, то конфлікт може буде поладнаний швидко й гладко. Коли ж замість доброї волі і примирливости виявиться впертість і персональний ресантимент, то, очевидно, трудно буде поладнати цей конфлікт по лінії консолідації, що повинна охоплювати всі групи й вер-

(Закінчення на стор. 4-ій)

М. Сосновський

НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В СССР

(1)

„Літературна Україна" з 21 листопада опублікувала переклад великої статті доктора історичних наук О. Яковлева „Проти антиісторизму", що появилася була в „Литературной Газеті" 15 листопада. Ця стаття, присвячена аналізі і гострій критиці інтелектуальних та світоглядних тенденцій в СССР під сучасну пору, написана з позицій офіційного марксизму - ленінізму і має особливу вимову, бо свідчить про глибоку кризу, яку переживає підсовєтська людина, враховуючи її інтелектуальні зацікавлення та світоглядні спрямування. Якоюсь мірою є вона своєрідною розправою з самвидавними матеріялами, де ці тенденції знаходять н а й яскравіший вислів, хоч автор обмежився тільки згадкою про Солженіцина і його найновіший твір „Серпень чотирнадцятого". Зі змісту статті та її тону є очевидним, що на її автора покладено завдання „викрити" ідейні „ухили" серед підсовєтських інтелектуалістів, а одночасно з'ясувати „загрозу", яку несе „совєтському суспільству" рецидив традиціоналізму, як підґрунтя „буржуазного націоналізму". Як не дивно, але головний удар О. Яковлева спрямований на російський відтинок, при чому відклики його до ситуації на відтинку інших національностей в СССР мають фактично периферійний, чи точніше ілюстративний характер.

Робітнича кляса та інтеліґенція

Ідейні „ухили" в сучасному СССР пов'язані з процесами, які визріли в контексті індустріялізації та урбанізації СССР, а також у зв'язку з науково - технічною революцією та фактом виходу на передові позиції серед суспільства великого числа інтеліґенції, питомий тягар якої щораз більше дає себе відчувати на всіх відтинках життя. О. Яковлев розглядає ці процеси в СССР, нав'язуючи до аналогічних процесів у західньому світі, вказуючи одночасно на те, що провідною ідеєю такого роду процесів є заперечувати „провідну ролю робітничої кляси". Це знайшло вислів, каже Яковлев, в ряді творів совєтських авторів, писання яких через те набрали „розкладового характеру".

О. Яковлев цитує статтю „Нуль цілих шість десятих" („Октябрь", ч. 7, 1971), твори І. Шевцова, І. Дроздова і робить такий висновок: „Снобістське заперечення історичної ролі робітничої кляси, так само, як і спроби піднести до ролі „лідеруючої кляси" інтеліґенцію чи навпаки, — принизити й згудити її ролю, мають своїм джерелом одне й те ж коріння, а саме: нерозуміння змін, що відбуваються в соціяльній структурі суспільства, їх головних тенденцій, позасоціяльне тлумачення соціялістичного проґресу". Очевидно, не маючи змоги вияснити суспільні процеси в СССР на сучасному етапі з допомогою офіційної доктрини марксизму - ленінізму, О. Яковлев просто вимагає прийняти тези цієї доктрини як обов'язуючі, мовляв, коли Маркс, а за ним Ленін визначили „провідну ролю робітничої кляси", то які там зміни не зайшли б, думок Маркса - Леніна міняти не вільно. Зокрема, каже він, не можна твердити, як це роблять деякі совєтські автори, що робітнича кляса „інтеґрується" в новому індустріяльному суспільстві, перестає від нього відрізнятися, а провідну ролю перебирає технічна інтеліґенція. Яковлев гостро критикує думки І. Забєліна, автора книги „Людина і людство", в якій він пише, що робітнича кляса „підготувала своє власне, а також селянства, поступове переростання в клясу інтеліґенції, якій в майбутньому судилось бути — на віки вічні! — єдиною клясою людського суспільства".

Про єретичність такого погляду з позицій марксизму-ленінізму не приходиться й говорити, але є фактом, що такого роду єретичні думки, як засвідчує Яковлев, мають місце в СССР і знаходять широку підтримку.

Роля селянства і зворот до „селянського примітивізму"

Дуже знаменним в СССР є намагання, як каже Яковлев, ідеалізувати селянство минулого та відвертатися від селянства соціялістичного, чи колгоспного. Для Яковлева — це „нерозуміння законів живого життя", що виявляється у „войовничій апологетиці селянської патріярхальности", у культивуванні „милування патріярхальним укладом життя, домостроївськими нравами як основною національною цінністю". У російських совєтських письменників, пише він, такі тенденції зумовляють апотеозу „загадки Росії", неклясового й позаісторичного та протиісторичного насвітлювання російського минулого і ролі в ньому російського селянства. Совєтські російські письменники почали апотеозувати навіть „традиції" гастрономічного характеру, пише Яковлев, що на його думку, прямо межує з „блюзнірством".

Захоплення „простонародністю" серед совєтських авторів, відзначає Яковлев, „об'єктивно містить спробу повернути минуле, залякати людей „злобним духом залізного виття", „індустріяльним танцем", який начебто вбиває національну самобутність". З цим, додає Яковлев, в'яжеться ще й інша загроза, а саме рецидиву релігійности серед населення, при чому релігійні моменти проникають у літературні твори. У висліді, „поки один сумує за храмами та хрестами, другий заливається плачем за кіньми, третій голосить за півнями", читаємо в статті.

(Далі буде.)

ЯК АМЕРИКАНЕЦЬ СТАВ УКРАЇНОФІЛОМ

Прізвище Еверета Гарднера, мабуть, відоме читачам „Свободи", як теж нашим студентам, що збирають фонди на осередок українознавчих студій в Гарварді. Він разом з ними їздить у вільні неділі по українських громадах і переконує слухачів у важливості Гарвардського осередку для ширення серед американців правдивих інформацій про Україну. В цьому він сам переконався.

Ось що оповідає Еверет Ґарднер про свій шлях до українофільства:

„Змалку я цікавився Росією, яка була для мене загадкою. Пригадую, як то мій кузен, привізши з війни червону зірку із серпом і молотом, яку совєтський вояк здер зі своєї шапки і подарував йому під час зустрічі над Ельбою в 1945-му році, показував її мені і розповідав про свої враження з тієї зустрічі. Це збуджувало мою увагу. Опісля я захопився релігійними справами. Хоч сам протестант, мене дуже цікавило східнє християнство. Студіюючи економіку в коледжі Сміта в Женеві, в Ню-йоркському стейті, я відвідував місцеву сирійську православну церкву і був захоплений теплотою та постійним діялогом між вірними і священиком, що характеризували богослужби. Після закінчення студій відвідав Европу і пробув два тижні в СССР. Ті відвідини, замість задовольнити мою цікавість, викликали ще більше питань".

Перші поверхові інформації про Україну п. Гарднер здобув у містечку Довер в стейті Ню Джерзі. Працюючи зі своїм батьком як продавець авт у місті Бернардсвіллі, він почав відвідувати російську православну церкву в Довері і там познайомився з жінкою українського походження. В її домі він бачив ілюстровані книжки, присилані з України на те, щоб діти могли вчитися української мови. Він оглядав ілюстрації строїв, вишивок, кераміки, архітектурних пам'яток.

Опісля від двох українських студентів, які зайшли до нього купувати авто, Еверет Ґарднер довідався про пляновану демонстрацію в обороні Мороза в Ню Йорку, про музей у Бавнд Бруку і про катедру українознавства в Гарварді. Він взяв участь в демонстрації і відвідав кілька разів Бавнд Брук, а влітї 1971 року рішив студіювати якусь східньослов'янську мову. Його знайомі з парохії в Довері, хоч між ними є багато людей українського походження, радили студіювати російську мову („нема більших ворогів українського руху, як зрусифіковані українці", — стверджує п. Ґарднер). Він звернувся до голови слов'янського департаменту в Прінстонському університеті, і той порадив перестати цікавитися українськими справами, бо це, мовляв, „тільки внесе замішання в його голову". П. Гарднер поїхав на літні курси до Гарварду з наміром студіювати російську мову, але, поговоривши з українськими студентами, переписався на курс української мови.

Е. Гарднер тепло згадує викладача пані Овчаренко, розмови з якою дали йому глибше знання і розуміння українських справ. Він слухав виклади історії у проф. Дмитришина, студіював записані курси проф. Пріцака та проф. Шевченка, а вільний час проводив у товаристві українських студентів. Він згадує спільні вечірки і прогулянки, під час яких були співи, музика, танці, палкі дискусії, жарти — часом чарка. „Ми, американці, не вміємо проводити так мило вільний час, як ви, українці", — стверджує Е. Ґарднер.

Літо, проведене в Гарварді, було для Е. Ґарднера переломовим. Він не тільки здобув широкі знання про Україну та її культуру, але й полюбив їх. „Українці, — каже він, — мають заховані скарби, і їх треба відкрити. Що український нарід ще живе — це для мене чудо. А що він у довгій і страшній неволі створив такі великі культурні цінності — це переходить мою уяву і викликає подив. Ваша культура притягатиме американців, як маґнет. В бюрі мого складу авт між різними журналами я маю ілюстровані українські англомовні видання. Я показую їх клієнтам і бачу, як у них пробуджується зацікавлення. Часом приходять замериканізовані українці. Я показую їм ілюстрації і рекомендую відвідати музей в Бавнд Вруку, нехай побачать, що їх нарід мав довгу історію і багату культуру".

Е. Гарднер усно і листовно полемізує з місцевими і вищими властями Російської Православної Церкви, зокрема у зв'язку з їх ворожим ставленням до Української Православної Церкви. „Чому вони не хочуть визнати Української Церкви і жити поруч з нею так, як наші протестантські Церкви?" — дивується він.

Як згадано, п. Гарднер їздить з нашими збирачами до українських громад, відвідує з ними поодинокі родини і допомагає збирати фонди на ФКУ. Він переконаний, що створення осередку українських студій в Гарварді буде великим осягом. „Ви, українці, — каже він, — мусите інформувати нас, американців, про схід Европи, зокрема про Україну, бо ми малощо знаємо. Гарвардський центр виконує і виконуватиме велику роботу в цьому напрямі. Ви ж знаєте, скільки політичних і дипломатичних дорадників уряду виходить з Гарварду і ви мусите мати доступ до них під час їх студій. Я знаю, скільки дали мені українознавчі студії в Гарварді протягом одного літа, і тому я такий ентузіяст цієї справи. Я можу навести прізвища інших американців, які покінчили ці студії з певним знанням української мови та іншими, зміненими поглядами на справи Східньої Европи", — закінчив свою розмову п. Гарднер.

Інтерв'ю записав **Б. Ц.**

Міра Гармаш

СКАНДИНАВСЬКІ ЕСКІЗИ

(2)

По полудні оглядаємо старий Берґен, з його вузькими вуличками, дивимось на озеро з альтанки, де Ґріґ написав музику до „Пер Ґінта" і йдемо на концерт, що відбувається в будинку, де народився композитор. Піяніст незахоплюючий, грає виключно норвезьких композиторів, здебільша модерних, дещо з Ґріґових ліричних мініятюр та його народні танці. Пояснює, що Ґріґ достосував педалізацію так, щоб створювалося враження гри на гандарській скрипці, яка є норвезьким національним інструментом, що має вісім струн, чотири над чотирма, „в два поверхи". Коли грати на горішніх, долішні резонують. Розвинулася ця скрипка, мабуть, з італійської віоли.

Залишивши Берґен, їдемо вузькою дорогою пробитою в скелях, з численними закрутами, крізь тунелі в напрямі гандарського фіорду. Щоб виминутися з автами з-навпроти, треба нераз завертатися, шукаючи ширшого місця. Норвежці їздять дуже уважно. Пригадую карколомні закрути портуґальців, швидку їзду італійців, навіть серпентинами понад альпійські провалля, де видно було долі побиті авта, неможливу гонитву бельґійців. Тут нема катастроф, люди зрівноважені, думають, що роблять. Раптом навпроти нас появляється великий вантажник „Мерцедес". Виминутись неможливо, їдемо взад уже так довго, що, здається, повернемось до Берґену. Уявляю собі подібний випадок в Італії: було б крику, ґвалту та махання руками на пів дня. Нарешті є відповідне місце. І коли наші шофери минаються, щось до себе кажуть, а з вантажника витягнута рука подає кошичок трускавок, які мандрують по нашому автобусі. Тут усе відбувається доброзичливо, з усмішкою, жартами.

Зупинившись в Нордгаймзунді на полуденок, вспіваємо ще до відходу корабля до Ульвіку побігти на гору і дослівно під водоспад. В норвезькому фолкльорі є повір'я, що в водоспадах живе Fossengrim (фоссен — по-норвезьки водоспад), який грає на скрипці. Коли прийти до нього в четвер увечері, він може навчити грати, або хоч строїти, а то й подарує скрипку, залежно від принесених йому дарів. На жаль, це полудне, і не четвер, не дістану скрипки, хоч би й кинула йому в дарунку біле ягня, яке він дуже любить...

З огляду на велику кількість водоспадів, Норвегія багата в „біле вугілля" — електричну енерґію. Тут безліч електрівень, що їх колись будували наземно, та навчені війною, тепер ховають їх у скелях, під землею.

Решту дня пливемо білим кораблем „Епос" гандарським фіордом до Ульвіку. Нас минають інші кораблі, вітрильники, моторові човни. Усміхнені люди вітаються, махають руками. Ульвік, прекрасна місцевість в кінці фіорду, з готелем між горами й водою, тоне в зелені й квітах. Швидко витягаємо з підручних торб купальники і, поки принесуть валізки в кімнату, ми вже у воді (тут нема потреби журитися речами так, як в південній, чи західній Европі!) Вода чиста, прозора, свіжохолоднувата, як колись в Черемоші. Майже несолона. Потім довідуюсь: солона вода, що доходить з моря, як важча, опадає на спід, а солодка з рік залишається зверху. Така комбінація — рай для лососів! А щоб їм улегшити поворот проти течії у рідні струмочки на горах, у потоках побудовані спеціяльні „сходи".

Погода сприяє ввесь час і на другий день вранці ідемо в гори на суниці. Їх так багато, що навколо червоніє. Пахнуть, як колись у Карпатах. На горах доми далеко від себе, в садах, де саме доспівають черешні, хоч це половина липня, часто накриті сітками для охорони від птиць. Квіти, квіти, квіти. Біля хат, на підвіконні, в городах — плекані, в травах — пільні. Люди гребуть сіно, щось зривають, заговорять, як проходите. Золотоволосі, синьоокі, рум'яні діти бігають куди захочуть, їм тут нічого злого ніхто не зробить. Шумлять смереки, тріпочуть зелені серця березового листя, на синіх водах фіорду лишає смужку біла цяточка порому. Сонце — червоний півень — злітає нижче. З жалем покидаємо цю величну красу, звертаючи маршем вдолину. Співаємо пісень. Це, мабуть, вперше ці гори чують українську пісню!

На жаль, треба прощатись з Ульвіком. Ідемо лісами, попри водоспади і раптом збоку дороги завважуємо глинистий обрив, а в ньому „мешкальний будинок" ластівок — гнізда понад гніздами в кілька поверхів. В містечку Вос, яке було бомбардоване під час останньої війни, оглядаємо дивовижну церкву: комбінацію ґотики, ренесансу, барокко. Вежа — ґотична дерев'яна, решта церкви мурована. Вступаємо на хутір за містечком, в горах. В Норвегії нема сіл, навіть не існує слово „село". Хутори називаються „lygd", а дім stova — домашнє огнище (пор. англійське stove). Цей хутір — середньої величини має 50 акрів орної землі, стільки ж лісу, 12 корів, 12 волів, біля 300 овець, які влітї, як і в нас, в Карпатах, на полонині. На хуторі прядуть на колі, печуть дуже смачний flat bröd, щось вроді дуже тонкої паляниці з пшенично-житньої муки з домішкою м'ятої бараболі. Тачають великим валком, порізьбленим в узори, печуть на чавуннім або й кам'янім палениці, покропивши водою галузкою з ялиня. Дивлюся, як жінки спритно його обертають, і видаються вони мені праматерями з сивої давнини. Чоловіки приготовляють дахівку: скельні плити колять, щоб були тонші, прикладають форму і на машині як до різання паперу, лише значно міцнішій, обтинають. Один такий дах на хаті має 150 років і не потребує направи. Дахівку експортують до Англії, Голляндії. Гостили нас дуже сердечно млинцями з мармелядою та чаєм, діти в народних одягах танцювали, а грав їм родич господаря на гандарській скрипці. Створює вона враження, що грає більше, як один інструмент, прикрашена гарною інкрустацією.

На полудне приїжджаємо до Сталгайму. Готель цієї ж назви розташований надзвичайно мальовничо високо понад більше як 800 стіп глибоким проваллям, куди в'ється ниточка серпентини з безчисленними закрутами в темну, вузьку долину Наеро каньйону, одного з найцікавіших у світі.

На полуденок — Smorgasboard, який кількісно та якісно перевищує всі дотепер. На довжелезному столі виложено різні сорти риби, м'ясив, городини, салат, хліба, коржів, компотів, солодкого печива, тортів, овочів і тарілок та накриття. Кожний підходить і набирає собі чого хоче та сідає на вибране місце при окремім столі. Звичай такий: „перша рунда" — риба. З'ївши, лишаєте тарілку на своїм столі, яку обслуга забирає. Тоді йдете по м'ясива зимні, теплі, городину і т. д. Знову з'ївши, залишаєте тарілку, ідучи по десерт. Все смачне, а солодке печиво тут надзвичайне, дуже легке, пухке. Щоб лиш дрібку різних родів його покушати, люди беруть глибокі тарілки як на юшку і вони наповняються. З напоїв — пиво (дуже люблене в Скандинавії), чай чи кава, що їх приносять вам до стола.

(Далі буде)

ДЕМОНСТРУЙМО ДІЛАМИ! ЗБЛИЖАЄТЬСЯ КІНЕЦЬ РОКУ І ЯКЩО ВИ ЩЕ НЕ СКЛАЛИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ДО НАРОДНОГО ФОНДУ УККА, ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО!

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.
302-304 West 13th Street New York, N.Y. 10014

СТУДИЙНЕ Т-ВО ІМ. М. С. ГРУШЕВСЬКОГО
та
Т-ВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ — ВІДДІЛИ в НЮ ГЕЙВЕНІ, Конн.
В 1330-ТУ РОКОВИНУ ЗАХОПЛЕННЯ АРАБАМИ ЄРУСАЛИМУ й ЄГИПТУ (638-641)

— влаштовують —

АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР

в програмі якого буде ДОПОВІДЬ

д-ра Ярослава К. Туркало:
„Гора Синай і монастир Святої Катерини"

- Враження з подорожі по Синайському півострові (Єгипет), відвідини гори Дванадцятьох Заповідей та найстарішого на світі (діючого) монастиря Св. Катерини (6-те століття). Показ візантійських образів-ікон 8-12 століття.
- Доповідь буде ілюстрована кольоровими фотографіями.

Академічний Вечір відбудеться

в неділю, 10-го грудня 1972 року
в залі Української Церкви
569 Джордж вул. в Ню Гейвені, Конн.
о 5-ій годині УПРАВА

КАГЕБІВСЬКІ ТОВАРИСТВА

„Літературна Україна" з 1-го грудня інформує: „Спільна ювілейна сесія Українського Товариства дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами, Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном, Українського республіканського Комітету захисту миру, присвячена 50-річчю утворення СССР, відбулась 28 листопада в Києві. Сесію відкрив Президент Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном, герой соціялістичної праці Ю. К. Смолич. Доповідачі твердили, що „СССР став живим втіленням найсвітліших ідеалів людства, взірцем марксистсько - ленінського розв'язання національного питання". На тій сесії були також „представники генеральних консульств соціялістичних країн у Києві".

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ФУНДАЦІЯ АКАДЕМІЇ

ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ

ПОДОРОЖ НА УКРАЇНУ У ВЕРЕСНІ 1972 Р.

Дмитра і Марії Горбай

Автор фільму — Дмитро Горбай, член Фундації, Академії, висвітлить кольоровий фільм подорожі по Україні та Кубані у вересні місяці цього року, зокрема міста: Київ, Канів, Львів, Запоріжжя, Харків, Ялта та інші.

Початок висвітлення фільму та пояснення відбудуться

в неділю, 10-го грудня 1972 року
о 3-ій годині по пол.
в залі будинку Академії
206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

Вхід за добровільними датками на Фундацію Академії.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)
ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством і своїм Членством, що в дні 3-го грудня 1972 року, ненадійно, помер в Статен Айленд, Н. Й.

СЛ.П.

Д-Р БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ

член Організації Українських Націоналістів і голова 10-го Відділу ОДВУ в Ню Йорку, б. старшина 1 УД УНА, кол. в'язень Берези Картузької.

ПАНАХИДИ — в понеділок, вівторок і середу, 4, 5 і 6-го грудня 1972 року о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — в четвер, 7-го грудня 1972 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЦ. Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА 10-го ВІДДІЛУ ОДВУ в Ню Йорку

Спростування:

У списку стодолярових спонзорів, поданому у симпозіюм „Архиєпископська і Патріярхальна Автономія", виданого Краєвим Товариством за Патріярхальний Устрій УК-Церкви під фірмою Фордгамського Університету, Ню Йорк, 1972 р., через мою помилку, подано пана і паню Петро Петровські,

замість дійсного спонзора пана Павла і паню Анну Петровських
із МЕЙПЕЛВУД, Ню Джерзі.

ВАСИЛЬ ПАСІЧНЯК, організатор
Крайового Т-ва за Патр. Устрій УКЦеркви

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ave.

- З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 8 грудня відбудеться там вечір, уладжений заходами 64-го Відділу Союзу Українок, присвячений 250-тиріччю від народження Григорія Сковороди, українського Сократа. Відбудеться панель, в якому візьмуть участь пані Христинаа Навроцька, Марія Савчак і Люба Волинець. Модератором буде пані Оксана Щур. Початок о год. 7.30 вечором.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ УВАН

ДЛЯ ВИВЧЕННЯ І ПУБЛІКАЦІЇ СПАДЩИНИ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

Доповідь — ГРИГОРІЙ КОСТЮК — 70-річчя Винниченкової прози. (До питання місця і значення Володимира Винниченка в літературному процесі в 1-ій половині 20-го сторіччя)

Засідання відбудеться в суботу, 9-го грудня 1972 року о 4-ій год. дня в приміщенні Академії: 206 West 100-та вул. Ню Йорк, Н. Й.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)
ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством і своїм членством, що 3-го грудня 1972 року, ненадійно, помер

бл. п.

Д-Р БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ

довголітній член Центральної Управи ОДВУ і б. її Генеральний Секретар, член Організації Українських Націоналістів, політичний в'язень тюрем і концтаборів, старшина 1 УД УНА.

ПОХОРОН в четвер, 7-го грудня 1972 р., о год. 9:00 ранку з похоронного заведення П. Яреми до церкви св. Юра, а опісля на Український Православний Цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЦавовній Родині Покійного складаємо глибокі співчуття.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Увага! НЮ БРОНСВИК, Увага!
БАВНД БРУК, МЕНВІЛ і ОКОЛИЦЯ!

33-ій Відділ ООЧСУ

ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА

СВЯТО 30-ЛІТТЯ УПА

в неділю, 10-го грудня 1972 року
о год. 4-ій по пол.
в парохіяльній залі
21 Guilden Street, New Brunswick, N.J.

Доповідь — Д-р В. СТОЙКО

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:

Тріо „СОЛОВЕЙКИ" — проф. З. Маркович з Філядельфії, Па.

ГУРТОК БАНДУРИСТОК з Українського Православного Осередку, Бавнд Брук, Н. Дж.

Монтаж — Ю СУМА з Йонкерс, Н. Й.

Думайте, читайте...

КНИГОЛЮБАМ

Ол. Гончар:Таврія, Перекоп (два вел. романи) $3.90; Собор (ром.) $2.65; Д-р Ю. Мовчан: Записки лікаря (оповід., новелі та ін.) 5.00; Що варто б знати (оповід., нариси, статті) $4.15; проф. А. Орел: Словник чужомовних слів (три томи, укр. мовою) $6.30; проф. Дм. Нітченко: Укр. правописний словн. (для вчител., учнів, студентів) $2.30; З. Дончук: Утрачений ранок (вел. ром.) $6.00; Ів. Манило - Дніпряк: Пеани і кпини. Україна сама... (гумор, сат., лірика) $1.00; Меч Святослава (нова книга, в тверд. опр. Незабаром виходить друком) $2.00. Маємо також два веритайпери з укр. шрифтами (можна друкувати книжки, журнали, газети), один вер-пер можемо продати. Замовляти:
Mr. I. Manylo, Cumberland Rd. Millville, N.J. 08332, USA

Св. п.

ОКСАНА МИРОСЛАВА ЛІДІЯ ДУЧИМІНСЬКА-МИГУЛ

упокоїлась, дня 3-го грудня 1972 року в Мюнхені, Німеччина.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 9-го грудня 1972 р. о год. 12-ій дня на Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

МАМА — в Україні
Син — ІВАН з Родиною

В глибокому смутку повідомляємо Побратимів по Зброї та все Українське Громадянство, що 3-го грудня 1972 р., ненадійно, упокоївся в Бозі

СЛ.П.

Д-Р БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ

наш довголітній член Управи, старшина 1 УД УНА, кол. в'язень Берези Картузької, відомий громадський і політичний діяч.

ПАНАХИДИ — в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку в понеділок, 4-го, вівторок, 5-го і в середу 6-го грудня о год. 7:30 вечора.

ПОХОРОН — в четвер, 7-го грудня 1972 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, а відтак на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВШ. Дружині, Дітям і Родині Покійного висловлюємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ"
в НЮ ЙОРКУ

УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ в ЗСА і КАНАДІ
ділиться сумною вісткою з Членами і Громадянством, що 3-го грудня 1972 року помер ненадійно

Д-р БОГДАН ЛЕВИЦЬКИЙ

член Товариства, кол. старшина 1 УД УНА, відомий громадський і політичний діяч.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 7-го грудня 1972 р. в год. 9-ій ранку з похоронного заведення П. Яреми при Схід 7-ій вул., Ню Йорк, Н. Й., до церкви св. Юра, а опісля на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині і Родині Покійного складаємо вислови найглибшого співчуття.

УПРАВА

СВІТОВА ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК І УПРАВА УВАН у США

з глибоким смутком сповіщає Українське Громадянство, що 25-го листопада 1972 року, після важкої хвороби упокоївся в Мюнхені, Німеччина

СЛ. П.

ПРОФ. Д-Р ПЕТРО ПЕТРОВИЧ

КУРІННИЙ

дійсний член Академії, Президент УВАН в Німеччині.

Висловлюємо глибоке співчуття Родині Покійного.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:
Валя Калин
Іванна Кононів
Степан Магмет
Муз. провід: проф. Б. Базали
Співоче тріо юначок під керівн. П. Длябоги
Оформл. сцени: Ф. Луцишин

НЮАРК - ІРВІНГТОН й ОКОЛИЦЯ!
Український Народний Дім
запрошує на

АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

9-го грудня 1972
год. 8-ма вечора
в УНДомі
140 Prospect Avenue
IRVINGTON, N. J.
Вступ: $2.00
Виграш — 10-та веч.
Вступ вільний

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ
ТРЕНТОН
НЮАРК
ПІТСБУРГ
КЛІВЛЕНД
МОНТРЕАЛЬ
ТРОЙ
ЧИКАГО
ДЕТРОЙТ
ГАРТФОРД
ВІЛЬМІНГТОН

Танцювальний Ансамбль **Київ** — РОМАН СТРОЦЬКИЙ
Музична Аранжерка **Орнестра** — МИХАЙЛО КОЗЮПА
Дівочий Хор **Євшан Зілля** — БОРИС САДОВСЬКИЙ

Український Мистецький Ансамбль

ЄВШАН

ЕКРАН - СВІТЛОВІ ЕФЕКТИ

ЧИСТИЙ ДОХІД З ТУРНЕ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ГАРВАРДСЬКИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

КІНЦЕВИЙ КОНЦЕРТ

НЮ ЙОРК

HUNTER COLLEGE
Assembly Hall
Неділя, 10-го грудня 1972 року, год. 4:00 по полудні

Квитки можна набути в склепах: Арка, Еко, Сурма, або листовно від:
Mr. A. Paschuk, 124-16 84th Road, Kew Gardens, N.Y. 11415
Info. N.Y. (212) CA 8-4328 — N.J. (201) 382-8278

ЗАВДАННЯ 7-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ства українського суспільства, яким дорога українська справа.

Справа консолідації в рямцях Державного Центру зазнала від 6-ої Сесії УНРади поважного удару, коли в рядах різних її членських партій постали розколи. На Сесії прийдеться говорити з точками над „і". Котрі партійні розколи назріли на ідеологічному ґрунті, на платформі розбіжности поглядів на найосновнішу проблему „УНР чи УССР", а котрі виринули внаслідок насправді другорядних причин, різних поглядів щодо тактики та відношення до керівних осіб? Котра з опозиційних супроти Державного Центру партій не погоджується з його ідеологією та котра має спільну ідеологічну базу, а не вдоволена — чим власне?! Керівні діячі Державного Центру глибоко занепокоїлись деякими проявами, так би мовити, неорадянофільства, чи тільки його передвісниками. Появилася книжка з політурою наукового обґрунтування національно - політичного дефетизму й капітулянтства та арґументування конечности пристосуватись до існуючого на Сході Европи, отож і в Україні, політичного статусу. В одній українській газеті у Німеччині раз-у-раз появляються статті виразного капітулянтського характеру. Це мусіло хвилювати відповідальних за Державний Центр людей. Алеж водночас фактом є, що загал української вільної громади у широкому світі, хоч тут і там покутує малоросійщина — антимосковський і антикомуністичний. Загал патріотичний і навіть можна подивляти, як оце через понад 50 років після 22 січня 1918 року українська вільна громада, яка виплекала вже два народжені серед чужоземного моря покоління, плекає ідеї 22 січня і не вважає їх „музейними експонатами". Не слід переочувати цього знаменного факту при підході до згаданих неначе „ревізіоністичних" спроб.

СССР підтримує угорські реформи

Будапешт. – На основі комунікату, опублікованого 2-го грудня в Будапешті після п'ятиденного побуту на Угорщині генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва, можна зробити висновок, що СССР не тільки погодився з економічними реформами, які перевів, не зважаючи на гостру опозицію інших комуністичних країн, в тому й СССР, режим Яноша Кадара, але прийняв ці реформи як зразок для подібних реформ в себе та в економіці сателітних держав. Справа в тому, що угорські реформи спираються на таких контроверсійних для совєтської системи принципах як використовування ринкових реґуляторів, поділу зисків, особистої ініціятиви керівників підприємств, тобто заходів загально відомих і сприємливих для капіталістичної економіки. З боку політичних керівників Східньої Німеччини та Чехо-Словаччини були закиди, що такі реформи становлять пряму загрозу для соціялістичної системи господарства. В такому тоні писала також московська „Правда" на початку 1972 р. У спільному совєтсько-угорському комунікаті Брежнєв дав повну підтримку угорській ініціятиві на господарському відтинку, що є однозначне з її схваленням. Одночасно СССР та Угорщина погодилися значно збільшити співпрацю на різних відтинках економічного та культурного життя. В комунікаті порушено також ряд політичних питань, розв'язка яких подана у стандартній совєтській редакції. Це стосується питання европейської конференції безпеки, а зокрема нормалізації взаємин з Західньою Німеччиною, а також відношення до „китайського ревізіонізму" та до „проволікань" ЗСА з підписанням перемир'я у В'єтнамі.

ОДРУЖЕНІ РИМО - КАТОЛИЦЬКІ ДИЯКОНИ з бігом часу стануть священиками римо - католицької Церкви з повними правами, — заявив 44-річний священик, випускник Католицького Університету у Вашинґтоні д-р Юджін Кеннеді. Тепер в ЗСА є 178 одружених дияконів, а в стані підготови є ще 808 кандидатів. Під цю пору диякони не мають права служити Богослуження, сповідати і причащати. Але о. д-р Ю. Кеннеді, автор кількох важливих теологічних творів, висловлює переконання, що всупереч сучасним заборонам — такі одружені диякони в кінці цього століття стануть головною силою і повноправними священиками в американській Римо - Католицькій Церкві.

Збірник п'єс для дітей і молоді „Юний Скоморох" вийде друком у половині грудня

Комітет „За аматорський театр" у Торонті повідомляє, що збірник п'єс В. Софронова Левицького п. н. „Юний скоморох", призначений для аматорських гуртків при Рідних школах, курсах українознавства та при організаціях молоді, вийде друком вже в половині грудня ц. р. З днем 15 грудня кінчиться теж останній реченець передплат на цей і наступний збірник п'єс того ж автора п. н. „Під веселим оборогом" за зниженою ціною. Збірник п'єс „Юний скоморох" міститиме 9 п'єс (200 сторін друку) у двокольоровій обкладинці проєкту мистця Мирона Левицького і коштуватиме на книгарському ринку 5 дол. Замовлення, з долученням грошового переказу або чека на ціну збірника (5 дол.) просять слати на адресу:

Комітет за Аматорський Театр
30 B Anglesey Blvd.
Islington, Ont., Canada

Орест Р. Ґоґоша відзначений за вдосконалення ракет

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лу та досконалої справности, а тим самим і до значної переваги над совєтськими ракетами. За це він був нагороджений Президентом ЗСА медалею, в грамоті до якої (Сайтейшен) написано:

„Капітан Орест Р. Ґоґоша блискуче вирізнив себе у взірцевій службі для ЗСА як інженер електронік при Мінітмен Систем Програм-Оффіс, Спейс енд Міссел Системс Орґанізейшен, Нортон Ер Форс Бейз Каліфорнія, в часі від 13 липня 1967 до березня 1972. В тому часі капт. О. Р. Ґоґоша дуже значно удосконалив справність керувальної системи міжконтинентальних балістичних ракет „Мінітмен ІІІ" в обох напрямах, як щодо точности поцілу, так щодо певности їхньої дії. Його творчі зусилля збільшили сильно ударнобоєву спроможність Стратегічної Повітряної Команди, ставлячи ракетну систему в стан досконалої мистецької зброї, при рівночасному дуже великому заощадженні людської сили і матеріяльних коштів. Виїмково блискучі досягнення капітана Ґоґоші здобули велике признання не лише для нього самого, але й для Повітряних Збройних Сил ЗСА".

Крім медалі, капітан Орест Р. Ґоґоша отримав багато гратуляційних листів від найвище поставлених в обороні країни і в ракетній зброї осіб як: директора Дефенз Рісерч енд Енджeнірінґ д-ра Джона С. Фостера, секретаря оф Ер Форс Роберта С. Сеаманса, шефа штабу летунства генерала Джона Д. Райана, командувача Системної Авіяції генерала Ґ. С. Бровна, генерала С. К. Філліпса, генерала А. Б. Мартіна та багатьох інших.

Під сучасну пору капт. Орест Р. Ґоґоша є членом Команди Космічної Системи і працює на новому призначенні.

523 ВАҐОНЕТКИ — 200

Із листа до „Правди" з 27 листопада, з України, з Донбасу: „Щороку на нашій шахті „Торезантрацит" відчувається голод на ваґонетки, хоча за документами ніби все повинне бути. На нашій шахті рахується 523 ваґонетки, а придатних до праці лише 200". Ваґонетками вивозять і перевозять видобутий під землею вугіль.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

СУБОТА, 9-го ГРУДНЯ 1972 р.

НЮ ЙОРК, Н. И. Збори Б-ва св. Володимира 130 Відд. о год. 7:30 веч. при 33 Схід 7-ма вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Ю. Юрків, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. Квартальзбори Т-ва Запор. Січ 234 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі. — І. Іваник, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Т-ва М. Грушевського 219 Відд. від 11-11:30 ранку в залі Seventh Day Adventist Church, Norman Road and Irvington Ave. На порядку вибір Управи на 1973 рік. — Мери Юров, секр.

НЕДІЛЯ, 10-го ГРУДНЯ 1972 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. Йосафата, 6720 State Rd., Parma, Ohio. — М. Молеський, предс., І. Жгута, кас., М. Вобечко, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Річні збори Т-ва гетьм. І. Мазепи — 183 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі при 4655 Мартін вулиці. На порядку: звіти Управи та К. Комісії, дискусія, уділення абсолюторії, вибір нової Управи та делеґатів до громад. установ і плян праці на1973 р. Проситься чл. прибути. — Д. Кошильовський, предс., В. Котик, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6853. Тарзан і Улі радіють ув'язненням харцизників

Кумедна історія, Тарзане! Харцизники думають, що вони скриваються тут, щоб вбити нас! Тим часом ми...

Знаменито, Улі! Дякую носильникам дженкам, що вони покинули харцизників і помогли нам піймати їх!

Дженки були невільниками мого племени багато років тому, — але коли мій батько став вождем, то він дав їм землю і волю. Коли я сказав їм, що я син мого батька, то вони захотіли помогти нам!

Тепер зробимо так, щоб харцизники розказали нам свої тайни!